

Uniós és válság - avagy beszéljünk már őszintén (is)!

Minden nemzet, amely ujjongva belépett abba a korcs agyak szülte képződménybe, amelyet kitalálói csökken értelmi képességük okán a Szovjetunió elnevezést plagizálva Európai Uniónak neveznek, mára gazdaságilag és erkölcsileg drámai állapotba került. Ugyanis az Európai Unió, azaz az uniformizálás és a nemzeti önállóság feladása az élehetetlen nemzeteket megsemmisíti, a magára valamit adó, vagy nemzeti voltára büszke népeket megerősíti az önállóságba vetett hitben. Ergo: békéről ebben a káoszunióban soha nem beszélhetünk!

Az európai uniformizálás gondolata, mint már más írásomban is említettem, liberális-szocialista eszme, amely idegen minden normálisan gondolkodó, érző embertől, hiszen meg akarja szüntetni a határokat, a nemzeteket, a katonaságot, a szeretetet, a hitet... etc. Minden értéket. A szocialisták és liberálisok (bár ez utóbbi elnevezés nem helyes, mert a klasszikus liberális gondolkodásmód erkölcsi értékalapú, míg a mai, magukat liberálisnak nevezők az értékek ellen szállnak síkra tüzzel-vassal) olyan módszerrel rombolnak, amely módszer a régi pszichiátriai kezelésekkal egyezik. Lelket módosítanak, sokkolnak, hazudoznak és mestéri módon állítják fel azokat téves tételeket, amelyben értékértéktelenné, az értéktelen értékke lényegül át a primitív csordában, azaz a társadalom alját képező rétegekben. S mert ez a réteg teszi ki a társadalom többségét, az értelmet és az értéket érző, aszerint élő társadalmi osztályok alulmaradnak, így a többség akarátának azaz, a gyilkos és önző magatartásnak szenvedőivé lesznek. Mérheterlen károkat okozott tehát a szocialista-liberális eszmerendszer, hiszen ma csaknem visszafordíthatatlannak nevezhetjük a folyamatot, amelyet e beteges vagy velejéig gonosz, pusztító proli képzelgés és lázítás indított útjára az 1850-es években.

Nos, ebből a fent vázolt esztelenségből alakult ki az Európai Unió. Az a rendszer, amely mint a csonkolt test, működésképtelen. Ugyanis az ép test az az Európa, amelyben az országok függetlenek, de a gazdaságban, a turisztikában, a kultúrában etc... egymásra utalva élnek, és átveszik egymástól mindazokat a tapasztalatokat, amelyek saját országukra vonatkoztatva hasznosak. A test akkor szép és akkor életképes, ha egészségesen, a természetből kapott módon élhet. Amikor csonkolják, már egy roncs lesz belőle, amely ha életképes marad is, mégsem teljes értékű. Az Európai Unió minden tag nemzetet csonkol, hiszen megvonja az egyes országoktól – mint uniós tagoktól – az önrendelkezést a mezőgazdaságban, az élelmiszeriparban, az állattenyésztésben, a gépiparban... és mindenben, beleértve az oktatási rendszereket, és az emberek egyéni szabadságát is. Maga Európa ettől a nemzetiségi káosztól elvesztette azt az Európa-képet, amely magában hordozta az erkölcsi, szellemi és lelki értéket, hiszen minden nemzet önként és a maga számára is hasznosan adta át önmagából a legjobbat. Ma ezt sem teheti, hisz az uniós vezetők a kultúra terén is uniformizálnak, a nemzeti kultúrákat pedig, egyre inkább látható módon igyekeznek beolvasztani a nagy közös értéktelenbe.

Feltevődik a kérdés: - miért is vagyunk tagjai

más országokkal együtt ennek a botor vezetőkkel és teljes szakmai hozzá nem értéstől szenvedő képződménynek? A válasz végtelenül egyszerű. Azért vagyunk a tagjai ennek a képződménynek, mert a világon olyan mértékben elhatalmasodott a fent már említette értékrombolók tábora, hogy képes a világpolitikát is irányítani, befolyásolni. Könnyebb úgy lopni és kihasználni a nemzeteket, kirabolni az országokat, hogy ebben nincsenek erkölcsi korlátok. Am, nem csak korlátok nincsenek az uniós nemtelen törvénykezésében, de maga az erkölcs fogalma is ismeretlen, üldözendő fogalom. Minden tagországot belekényszerítenek abba a szakadékba, amely egységes embertelenségre kötelezi az egyes országok törvénykezését, legyen bármilyen szellemiségű a kormány. Mert a kormányoknak sincs mozgástere. A liberális-kommunista eszme épült uniós polgári-demokratikus elkötelezettségű „frakciója” sem tehet semmit a majd két évszázados, mérheterlenül megerősödött értékromboló folyamat ellen.

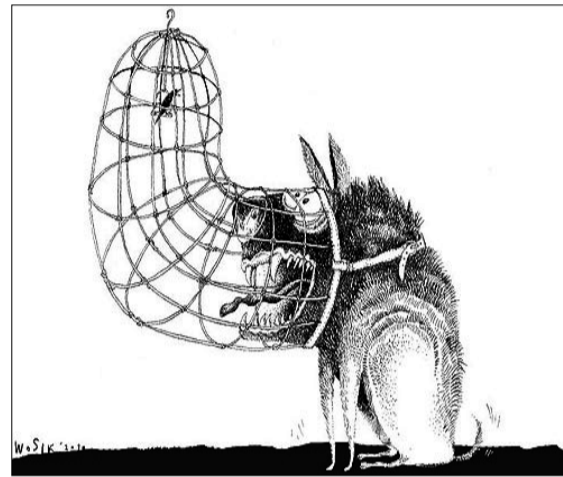
Mit jelent ez a jelenben? Minden országban gazdasági válság van – mondják, de nem tudnak ellene tenni, mert a bankok, azaz a pénzvilág, a kapitalizmus rátelepedett Európára, s ezt a pénzhatalmat már nem lehet legyőzni a hagyományos eszközökkel. Ez a hatalom megvásárolja a maga által kinézett, kijelölt kápoakat, s végrehajtatja velük azokat a feladatokat, amelyek a hatalom céljainak megfelelnek.

Mit generál a jelenlegi helyzet? Nem csak gazdasági összeomlást, de olyan egymásnak feszülést minden országban, amely megnehezíti vagy kizárja a rend megteremtését. Hiszen pártok és civilszervezetek ellenségeskednek egymással főleg a hatalomban kerülés vagy a hatalomban maradásért, s ezeknek a pártoknak, szervezeteknek a tagjai is zsigeri gyűlöletet éreznek a másikkal szemben, így pedig kialakul egy országos megosztottság, amelyben a haza iránti elkötelezettség voltaképpen nem is érzékelhető. Vannak drukkerok és ellendrukkerok, s minden párt tagsága, szimpatizánsai a pillanatnyi pártérdeket támogatja, miközben nem veszi észre,

hogy akit támogat, az röheg a markába és remekül él e támogatást élvezve. A támogató pedig koldussá lesz a nagy összeviesszagban. Ez az uniós politikája, amely – ismét mondom – a kommunista-liberális eszmére épült. A kommunista és ma liberálisnak nevezett eszmerendszer mozgatója, motorja a gyűlölet és a gyűlöletkeltés, a hazaszeretet és a hit megszüntetése, az érté-

kek alapos és vissza nem fordítható rombolása, pusztítása. Érdekes ez a zseniális gonoszság. Ugyanis a nemzetben gondolkodó pártok és szervezetek is pont ezt a vonalat követik, s nem veszik észre, hogy voltaképpen az általuk generált zorsalkodás, a gyűlölködés és az összeférhetetlenség is azt az eszmét szolgálja, amely ellen igyekeznek harcolni. Remek példa, hogy a kis mozgástérrel rendelkező, de a függőséget mégis felszámolni akaró magyar kormány ellen is a nemzeti radikális pártok támadnak a legnagyobb hanggal, s nem azért, mert az országnak az érdekeit szolgálják, hanem mert megmelegedtek a Parlamentben és érzik annak a pénznek a szagát, amelyet képviselőként kapnak a háborgásukért. A pártrendszer ilyen. És a társadalom is ilyen, hiszen a társadalom ostobasága és primitívsege viszi előre a semmittevésből jól élő párt arisztokráciákat.

Mi lehet a megoldás? Nehéz válaszolni erre, mert aki nyitott szemmel jár a világban, láthatja, hogy a kommunista-liberális eszme épült uniós mindenütt recseg-ropog. Mindenütt tüntetésekkel találkozunk, mindenütt kialakul a megosztottság, s mindenütt alakulóban van egy új gyűlöletpárt, amely mint a második világháború előtt, hihetetlen gyorsasággal növeli szimpatizánsainak és tagságának számát. A világ tehát most fordulna, ha engedné az uniót is igazgató hatalom. Ha lennének olyan politikai vezetők, akiket nem lehet lefizetni, és akik legalább a magyar kormány példáját követve a nemzeti célokat tartanák e kis mozgástérben is elsődlegesen megvalósítandónak, akkor az uniós megreformálásával, a Lisszaboni Szerződés hatályon kívül helyezésével és a nemzeti valuták visszaállításával, a határok ellenőrzésének újra bevezetésével tovább lehetne lépni, illetve ki lehetne lépni eb-

ből a válsághelyzetből. Azoktól ne várjunk értelmes és járható útmutatást, akik néhány éve azon vitáztak, hogy az uborka merre és mennyit görbülhet. Ugyanis ezek az emberek nem normálisak, de ma ők igyekeznek a keletnémet mosónő formájú kancellár asszonnyal és a cigányprímására hasonlító elnökkel az élen megoldást találni arra, amit ők és az ő rendkívül aljas hozzáállásukkal, be-

nem vallott hozzá nem értékkel rontottak el. Felelősöket kell találni az uniós belül is, hiszen nem egy országot, hanem országok sorát, egy egész földrészt döntöttek ezek a tudatlan ostobák gazdasági csődbe.

Az egyes nemzeteknek el kellene gondolkodniuk azon, hogy érdemes-e maradni ebben a politikai képződményben, vagy egészségesebb lenne például önálló gazdasággal és hazai termeléssel talpra állni. Az államosítás pedig, remek eszköz arra, hogy a gazdaság megerősödjék, és a nemzet visszakapja azt a vagyont, amelyet Magyarország esetében Antallék, Horn Gyulák és Gyurcsányék részben - máig büntetlenül - saját hasznukra elkótyavetyéltek. Ma, ha a nemzetet meg akarja menteni bárki, akkor a legradikálisabb, de törvényes eszközökkel kell fellépnie ennek érdekében. Persze nem olyan radikalizmussal, amelynek nincs programja, csupán a nemzet nevében ordító gyűlöletkeltés az, hanem elkötelezett és nem az anyagiakért munkálkodó szakemberek kellene. Hála Istennek sok van még ilyen Magyarországon. Igaz, nem pártokban gondolkodók ezek az emberek, hanem nemzetben, hazában és jövőben... A tehervállalás megosztása jó ötlet a gazdaság talpra állítására, de csak abban az esetben, ha lesznek felelősök, és a terhek arányosan osztatnak meg.

Be kell tehát látni mindenkinek, hogy az uniós tagság egy olyan tévút, amelyről vissza kell fordulni. Am, ez a visszafordulás sem zökkenőmentes, hiszen egyetlen nemzet képtelen megtenni az első lépést. Amíg nincs hat-nyolc olyan kormány az uniós államok kormányai között, amely közösen fellép a tagság megszüntetése érdekében, addig öngyilkosság előhozakodni a kilépéssel. A jelen körülmények között azonban sokat tehetünk azért, hogy az uniós vezéreket vigyázzba állítsuk. Ehhez azonban az kell, hogy a parlamentben patkóban eljusson minden képviselő - olykor rettenetesen nehéz-felfogású - agyába, hogy egyetlen országban élünk és ezt az országot kell megmenteni közösen a jövő számára. Ennek a gondolatnak a megértése viszont Magyarországon, ott a patkóban a legnehezebb feladat...

(Következő számunkban „Az Evangélium és a szociálistizmus” témáját boncolgatom Frank Thomas genfi teológiai tanár azonos címmel, 1910-ben, Budapestben megjelent könyve alapján...)

Stoffán György

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929
 Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stoffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.
 A szerkesztőség postacíme: EI-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com
 A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Daliei 2., bl.44/C/1. Bankszámla: COD IBAN: RO42BRDE150SV03075641500 – BRD-GSG SUC. SF.GHEORGHE.
 Főkönyvtel: Illyés Veronika. Könyvtel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: EI-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.